

принадлежност. Това е основна предпоставка за осъществяване на политика на интеграция и съвместно съществуване на различните културни общности, населяващи едно и също населено място.

В областта на културата:

Подкрепа за обучението и изграждането на капацитет, свързан с комуникационните технологии, насочени към местното население и най-вече към секторите от обществото с най-малък достъп до формално образование.

Осъществяване на културни дейности по децентрализиран начин. Подпомагане на културните изяви като средство за утвърждаване на местната идентичност и за създаване на блага и социална интеграция (например чрез подпомагане на сдружения на млади таланти)

Подкрепа за споразумения и договорености за добро и ползотворно съвместно съществуване на различни общности и групи при съместно ползване на обществените площи в дадено населено място.

Натрупване на знания посредством образователни и социални дейности

Подпомагането на обучението и изграждането на капацитет играят основна роля при дефиниране на културната програма, засягаща социалната справедливост. През последното десетилетие работата на различни мрежи, създавани и подкрепяни от различни движения, както и процесите на сътрудничество като поредиците от световните, регионални и тематични Социални Форуми (от януари 2001) привличат вниманието върху необходимостта от преодоляване на разграничаването между теория и практика (Santos, 2003), както и към необходимостта да се даде възможност за обединяване на изследователската, образователна и практическа работа в една последователна стратегия за действие.

Все по-добре се осъзнава фактът, че социалните движения водят до формирането на нови обществени агенти/фактори и практики и че се задълбочава пропастта между теория и практика. Проекти от рода на Университета за общо благо и Международния алианс на обитателите на градски райони – народен университет се обръщат към межкултурните възможности за преодоляване на тази про-